ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH

IIUWr. II rok informatyki

1. (2pkt) Przeanalizuj następujący algorytm oparty na strategii dziel i zwyciężaj jednoczesnego znajdowania maksimum i minimum w zbiorze $S = \{a_1, \ldots, a_n\}$:

```
\begin{array}{l} \textbf{Procedure } \textit{MaxMin}(S : \textbf{set}) \\ \textbf{if } |S| = 1 \textbf{ then return } \{a_1, a_1\} \\ \textbf{else} \\ \textbf{if } |S| = 2 \textbf{ then return } (\max(a_1, a_2), \min(a_1, a_2)) \\ \textbf{else} \\ \textbf{podziel } S \text{ na dwa równoliczne (z dokładnością do jednego elementu) podzbiory } S_1, S_2 \\ (max1, min1) \leftarrow MaxMin(S_1) \\ (max2, min2) \leftarrow MaxMin(S_2) \\ \textbf{return } (\max(max1, max2), \min(min1, min2)) \end{array}
```

UWAGA: Operacja **return** $(\max(a_1, a_2), \min(a_1, a_2))$ wykonuje jedno porównanie.

- Jak pokażemy na jednym z wykładów każdy algorytm dla tego problemu, który na elementach zbioru wykonuje jedynie operacje porównania, musi wykonać co najmniej $\lceil \frac{3}{2}n-2 \rceil$ porównania. Dla jakich danych powyższy algorytm wykonuje tyle porównań? Podaj wzorem wszystkie takie wartości.
- Jak bardzo może różnić się liczba porównań wykonywanych przez algorytm od dolnej granicy?
- Popraw algorytm, tak by osiągał on tę granicę dla każdej wartości n?
- 2. (2pkt) Danych jest n prostych $l_1, l_2, \ldots l_n$ na płaszczyźnie ($l_i = a_i x + b_i$), takich że żadne trzy proste nie przecinają się w jednym punkcie. Mówimy, że prosta l_i jest widoczna z punktu p jeśli istnieje punkt q na prostej l_i , taki że odcinek \overline{pq} nie ma wspólnych punktów z żadną inną prostą l_i ($j \neq i$) poza (być może) punktami p i q.

Ułóż algorytm znajdujący wszystkie proste widoczne z punktu $(0,+\infty)$.

- 3. (1,5pkt) Otoczką wypukłą zbioru P, punktów na płaszczyźnie, nazywamy najmniejszy wielokąt wypukły zawierający (w swoim wnętrzu lub na brzegu) wszystkie punkty z P. Naturalny, oparty na zasadzie dziel i zwyciężaj, algorytm znajdowania otoczki wypukłej dla zbioru P, dzieli P na dwa (prawie) równoliczne podzbiory (np. "pionową" prostą), znajduje rekurencyjnie otoczki wypukłe dla tych podzbiorów, a następnie scala te otoczki. Podaj algorytm wykonujący tę ostatnią fazę algorytmu, tj. algorytm scalania dwóch otoczek wypukłych.
- 4. (1,5pkt) Dane jest drzewo binarne (możesz założyć dla prostoty, że jest to pełne drzewo binarne), którego każdy wierzchołek v_i skrywa pewną liczbę rzeczywistą x_i . Zakładamy, że wartości skrywane w wierzchołkach są różne. Mówimy, że wierzchołek v jest minimum lokalnym, jeśli wartość skrywana w nim jest mniejsza od wartości skrywanych w jego sąsiadach.
 - Ułóż algorytm znajdujący lokalne minimum odkrywając jak najmniej skrywanych wartości.
- 5. Dane jest nieukorzenione drzewo z naturalnymi wagami na krawędziach oraz liczba naturalna ${\cal C}$

- (a) (2pkt) Ułóż algorytm obliczający, ile jest par wierzchołków odległych od siebie o C.
- (b) (\mathbb{Z} 2,5pkt) Jak w punkcie (a), ale algorytm ma działać w czasie $O(n \log n)$.

UWAGA: Można zadeklarować tylko jeden z punktów (a), (b).

- 6. (1,5pkt) Macierz A rozmiaru $n \times n$ nazywamy macierzą Toeplitza, jeśli jej elementy spełniają równanie A[i,j] = A[i-1,j-1] dla $2 \le i,j \le n$.
 - (a) Podaj reprezentację macierzy Toeplitza, pozwalającą dodawać dwie takie macierze w czasie O(n).
 - (b) Podaj algorytm, oparty na metodzie "dziel i zwyciężaj", mnożenia macierzy Toeplitza przez wektor. Ile operacji arytmetycznych wymaga takie mnożenie?
- 7. (1pkt) Inwersją w ciągu $A = a_1, \ldots, a_n$ nazywamy parę indeksów $1 \le i < j \le n$, taką że $a_i > a_j$. Pokaż jak można obliczyć liczbę inwersji w A podczas sortowania.
- 8. (1,5pkt) Przeanalizuj sieć permutacyjną omawianą na wykładzie (tzw. sieć Beneša-Waksmana)
 - Pokaż, że ostatnią warstwę przełączników sieci Beneša-Waksmana można zastąpić inną warstwą, która zawiera n/2-1 przełączników (a więc o jeden mniej niż w sieci oryginalnej) a otrzymana sieć nadal będzie umożliwiać otrzymanie wszystkich permutacji.
 - Uogólnij sieć na dowolne n (niekoniecznie będące potęgą liczby 2).
- 9. (2pkt) Niech P_n będzie zbiorem przesunięć cyklicznych ciągu n-elementowego o potęgi liczby 2 nie większe od n. Pokaż konstrukcję sieci przełączników realizujących przesunięcia ze zbioru P_n . Uwagi:
 - \bullet Możesz założyć, że n jest potęgą dwójki albo szczególną potęgą dwójki, albo ...
 - Sieć Beneša-Waksmana jest dobrym rozwiązaniem wartym 0pkt (tzn. nic niewartym).